

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118204490
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3118204490.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobkýň: 1. J. V. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. V. nad M., ul. B. XXX/X, 2. V. K. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. - W., ul. X. XXXX/XA, obe žalobkyne zastúpené zástupcom: Lichner Legal s.r.o., so sídlom v Trenčíne, ul. Legionárska 7451/4, proti žalovanej: Fakultná nemocnica Trenčín, so sídlom v Trenčíne, ul. Legionárska 28, IČO: 00610470, zastúpený Mgr. Dr. Antonom Kušnírom, advokátom so sídlom v Žiline, ul. Jána Reka 13, o náhradu škody a o náhradu nemajetkovej ujmy, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie škody v sume 3.199,42 eur z a s t a v u j e .
- II. Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 26.513,26 eur.
- III. Súd žalobu žalobkyne v 1. rade vo zvyšnej časti z a m i e t a .
- IV. Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobkyni v 2. rade sumu 20.000 eur.
- V. Žalobkyni v 1. rade súd p r i z n á v a proti žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 68,42 %.
- VI. Žalobkyni v 2. rade súd p r i z n á v a proti žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1 Okresnému súdu Trenčín bola dňa 17.05.2018 doručená žaloba žalobkyne v 1. rade, ktorou sa proti žalovanej domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 25.000 eur ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu a sumu 6.486,50 eur ako náhradu vzniknutej majetkovej škody.

1.2 Žalobu odôvodnila tým, že je vdovou po zosnulom manželovi Bc. V. Q., nar.: XX.XX.XXXX, ďalej aj ako „zomrelý“ alebo „manžel“, ktorý zomrel dňa 03.06.2016 u žalovanej, ktorá poskytuje ambulantnú a ústavnú zdravotnú starostlivosť. Je toho názoru, že jej manželovi bola zo strany žalovanej nesprávne poskytnutá zdravotná starostlivosť, keď dňa 30.05.2016 včas nepodstúpil operačný zákrok, v dôsledku čoho zomrel. Priebeh jeho zdravotných problémov a hospitalizácie bol nasledovný: Dňa 29.05.2016 sa žalobkyňa spolu s manželom dostavila na pohotovosť - ambulanciu LSPP v Novom Meste nad Váhom, kde bol tento vyšetrený v čase 01.35 hod. kde uviedol, že dňa 27.05.2016 ho začalo bolieť bruchu, dňa 28.05.2016 kosil trávu, cítil sa dobre, ale večer mal kŕčovitú bolesť celého brucha. Doma udával teplotu 37,7 stupňov. Pri vyšetrení na LSPP brucho zaplynené, zle priehmatné, oslabená peristaltika a v dôsledku toho a pre možný ileózný stav bol poslaný na RTG vyšetrenie brucha, kde však neboli prítomné znaky charakteristické pre ileózný stav. Dňa 30.05.2016 sa manžel dostavil na ďalšie vyšetrenie do ambulancie všeobecného lekára, kde bol vyšetrený predtým na LSPP slúžiacim MUDr. Miškovičom v

čase 07.37 hod. a uviedol, že efekt liečby bol len čiastočný, stolicu mal 2x, vetry neodchádzali, zvracal 1x, horúčku nemal, ale sa potil. Stav manžela bol uzavretý ako ileózný stav a akútne bol odoslaný na chirurgickú ambulanciu v Novom Meste nad Váhom a RTG hrudníka a brucha. Po vyšetrení v chirurgickej ambulancii bol manžel pre ileózný stav odoslaný na hospitalizáciu na Chirurgickú kliniku u žalovanej. Tu bol prijatý dňa 30.05.2016 o 11.23 hod. s diagnózou abdominálna kolika v diferenciálnej diagnostike. Po prvotnom vyšetrení nebol klinický nález iný, avšak v laboratórnych vyšetreniach boli vysoké ukazovatele zápalu - CRP 289,4 mg/6, leu 28. Po prijíme na Chirurgickej klinike žalovanej v čase o 13,00 hod. bolo vykonané sonografické vyšetrenie brucha s nálezom ohraničenej tekutinovej kolekcie vľavo naliehajúcej na esovitú časť hrubého čreva so zápalovými zmenami príľahlých črevných kľúčiek a okolitého tuku. Rádiológ odporučil doplniť CT vyšetrenie. Zo záznamu lekára vykonaného v čase o 16.15 hod. vyplýva nález - výrazná citlivosť v ľavom podbrušku s naznačeným dráždením pobrušnice, následne indikované CT vyšetrenie, ktoré bolo vykonané o 17.00 hod. so záverom: akútne brucho - viacpočetné medzikľúčkové tekutinové kolekcie so zápalovými zmenami v stene hrubého čreva / laboratórne vyšetrenie - opätovne vysoké ukazovatele zápalu/. V čase 19.07 hod. bolo realizované interné predoperačné vyšetrenie a bolo konštatované, že laboratórne parametre svedčia pre sepsu a operačný výkon z interného hľadiska možný. So záznamu službukonajúceho lekára z času 20.30 hod. vyplýva, že bola stanovaná liečba - nasadená dvojkombinácia antibiotík. Dňa 31.05.2016 v ranných hodinách bol fyzikálny nález zhoršený - hmatný rozsiahly infiltrát v ľavom dolnom brušnom kvadrante, klinicky dráždenie pobrušnice, indikovaný operačný výkon. Operačný zákrok bol realizovaný v čase od 10.20 hod. do 11.35 hod. Bola nájdená gangrenózna perforovaná apendicitída /potvrdené histologickým vyšetrením/, s difúznou hnisavou peritonitídou s abscesmi v dutine brušnej, pokročilými zápalovými zmenami na celom tenkom čreve, slepom čreve a esovitej časti hrubého čreva a konečníku. Realizovaná apendektómia, toaleta brušnej dutiny a drenáž. Vzhľadom na septický stav bol manžel preložený na Oddelenie anesteziológie a intenzívnej medicíny u žalovanej a bola odporučená laparotómia second look o 48 hodín. Toho dňa v čase o 11.50 hod. bol manžel v bezprostrednom pooperačnom období pre známky rozvoja sepsy s MODS /syndróm multiorgánovej disfunkcie/ s obličkovou nedostatočnosťou prijatý k pooperačnej stabilizácii na Oddelení anesteziológie a intenzívnej medicíny u žalovanej. Tu sa priebežne darilo udržať orgánové funkcie manžela stabilné, avšak v konečnom dôsledku sa nepodarilo zabrániť ich zlyhaniu, napriek podaniu komplexnej intenzívnej terapie, prístrojovej náhrade vitálnych funkcií - dýchania a obličiek, farmakologickej podpory obehu vnútorného prostredia a ovplyvňovania zápalovej odpovede. Dňa 03.06.2016 v čase o 15.45 hod. došlo k úmrtiu jej manžela.

1.3 Ďalej žalobkyňa v 1. rade odôvodnila žalobu tým, že poskytnutie zdravotnej starostlivosti manželovi zo strany žalovanej na základe podnetu prešetril aj Úrad pre dohľad na zdravotnú starostlivosťou, pobočka Trenčín, ďalej aj ako „Úrad“, ktorý v oznámení o výsledku prešetrovania podnetu zo dňa 10.02.2017 uviedol, že v prípade jej manžela sa jednalo o neskoro diagnostikovanú perforovanú apendicitídu. Ochorenie sa dostalo do stavu septického ohrozenia organizmu, kde aj napriek liečbe sa už ireverzibilný šok s multiorgánovým zlyhávaním nepodarilo zvrátiť. Príčinou mal byť atypický priebeh ochorenia, čo malo súvisieť so samotným trvaním ochorenia. Úrad však jednoznačne konštatoval, že diagnostický a terapeutický postup neprebíhal štandardne, zdravotná starostlivosť na Chirurgickej klinike u žalovanej nebola poskytnutá správne - manžel nepodstúpil včas operačnú liečbu dňa 30.05.2016. Viacpočetné medzikľúčkové tekutinové kolekcie v.s. so zápalovými zmenami v črevnej stene hrubého čreva a peritonitídou boli indikáciou na urgentný operačný výkon, o čom svedčali aj biochemické parametre poukazujúce na septický stav. Operácia na Chirurgickej klinike u žalovanej bola uskutočnená až na druhý deň, t.j. 23 hodín od prijatia, keď už sa nemohol zvrátiť septický šok. Úmrtnosť pri septickom stave v reverzibilnej fáze šoku je 30 %, ale neskôr viac ako 80 %. V dôsledku vyššie uvedeného so záverov prešetrovania Úradu vyplynulo, že pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti zo strany žalovanej boli zistené nedostatky v zmysle porušenia § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z.. Manžel po prijatí na Chirurgickú kliniku žalovanej včas nepodstúpil operačnú liečbu, operačný výkon mal byť na základe klinického stavu a zobrazovacích a laboratórnych vyšetrení vykonaný po nevyhnutnej objemovej resuscitácii neodkladne dňa 30.05.2016. Z uvedeného vyplýva, že ak by bola zdravotná starostlivosť zo strany žalovanej poskytnutá správne, nedošlo by k úmrtiu jej manžela. Jeho smrť nastala v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovanej, keď dňa 30.05.2016 včas nepodstúpil operačný zákrok, v dôsledku čoho na septický šok dňa 03.06.2016 zomrel. K operačnému zákroku došlo až 23 hodín po prijatí na Chirurgickú kliniku u žalovanej, keď už sa nemohol zvrátiť septický šok.

1.4 Keďže zo strany žalovanej nebola zdravotná starostlivosť poskytnutá správne a v príčinnej súvislosti s tým došlo k úmrtiu jej manžela, došlo vo vzťahu k nej k neoprávnenému zásahu smerujúcemu do

jednotlivých zložiek práv osobnosti človeka chránených ust. § 11 Občianskeho zákonníka, ďalej aj ako „OZ“. V zmysle § 13 OZ má fyzická osoba právo sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. V nadväznosti na to potom ods. 2 uvádza, že v prípade, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej výška sa podľa ods. 3 určí s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

1.5 Protiprávnym konaním žalovanej došlo k zásahu do práva na jej súkromie a rodinný život, pretože súčasťou práva na súkromie a rodinný život je i právo na spolužitie s inými členmi rodiny. Neposkytnutím riadnej zdravotnej starostlivosti žalovaná nepredišla nenapraviteľnej ujme, ktorou je smrť jej manžela. S manželom žila v spoločnej domácnosti od sobášu uzavretého dňa 10.11.1990, mali silný citový vzťah a spoločné aktivity. V danom prípade sa jedná o zásah veľkej intenzity do práva na súkromie zakotvené v § 11 OZ a zakladá nárok voči žalovanej na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Priznanie žiadnej inej formy morálneho zadosťučinenia sa nejaví vzhľadom na okolnosti prípadu za postačujúce a navrátenie do pôvodného stavu neprichádza do úvahy. Nemajetkovú ujmu v peniazoch vyčísluje na sumu vo výške 25.000 eur, nakoľko táto je primeraná vo vzťahu k vzniknutej ujme, a je primeraná aj s ohľadom na peňažné náhrady nemajetkovej ujmy, ktoré priznávajú súdy v obdobných veciach. Takisto si žalobkyňa v 1. rade uplatnila aj právo na náhradu majetkovej škody, ktorú bližšie nešpecifikovala.

2. V čase začatia konania o žalobe žalobkyne v 1. rade bola na tunajší súd doručená aj samostatná žaloba žalobkyne v 2. rade (prijatá bola o niekoľko sekúnd neskôr), vychádzajúca z rovnakého skutkového deja, s rovnakým právnym odôvodnením vo vzťahu k uplatnenej nemajetkovej ujme vo výške 20.000 eur (predmetom žaloby žalobkyne v 2. rade nebola žiadna majetková škoda) s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobkyňa v 2. rade je dcérou zomrelého V. Q.. Súd uznesením zo dňa 29.10.2018 spojil na spoločné konanie žaloby oboch žalobkýň proti žalovanej. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.10.2018.

3.1 Žalovaná sa k žalobám žalobkýň vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu jednak v podaní zo dňa 03.08.2018 a takisto v podaní zo dňa 31.05.2018. Argumentácia žalovanej je v oboch vyjadreniach v zásade rovnaká.

3.2 Žalovaná argumentovala proti žalobe tým, že výsledkom vykonaného dohľadu Úradu bolo Oznámenie o výsledku prešetrenia podnetu zo dňa 10.02.2017, v ktorom Úrad v závere konštatuje, že: 1. výkonom dohľadu neboli pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti zo strany Všeobecná ambulancia, s.r.o. v dohliadanom období zistené nedostatky v zmysle porušenia § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, 2. výkonom dohľadu boli pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti zo strany Fakultná nemocnica Trenčín v dohliadanom období zistené nedostatky v zmysle porušenia § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, spočívajúce v nevykonaní operačnej liečby včas. Operačný výkon mal byť Bc. Mariánovi Ješkovi na základe klinického stavu a výsledkov vyšetrení vykonaný neodkladne 30.05.2016, Úrad zároveň konštatuje, že priebeh hospitalizácie, jednotlivé diagnostické a terapeutické postupy boli lege artis. Napriek tomu, že Úrad konštatuje porušenie § 4 ods. 3 uvedeného zákona, pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti Bc. V. Q., nie je na žiadnom mieste konštatovaná príčinná súvislosť medzi deklaroványmi pochybeniami žalovaného pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti a smrťou Bc. Mariána Ješka. Zo záverov Úradu nevyplýva, že postupom žalovaného bola zavinená smrť Bc. V. Q. a teda, že ujma deklarovaná žalobou bola spôsobená konaním, resp. postupom žalovaného.

3.3 Vo vzťahu k uplatnenej výške majetkovej škody žalovaná ďalej uviedla, že v žalobe nie vôbec špecifikované o akú škodu malo ísť a v čom mala spočívať a len samotný odkaz na predložené doklady nie je a nemôže byť postačujúci, nakoľko v takom prípade, žalobca neuniesol ani len bremeno tvrdenia, spočívajúce v jeho povinnosti charakterizovať vzniknutú škodu, ktorej náhradu si v konaní uplatňuje. Preto sa ani nemôže relevantne vyjadriť k jednotlivým položkám, z ktorých má táto pozostávať, keďže tieto nie sú v žalobe nijak definované. Nárok na náhradu škody rozporuje v celom rozsahu, nakoľko priložené doklady a dokumenty nepreukazujú, že predmetný tovar a služby v skutočnosti uhradila

žalobkyňa a nie iná osoba a taktiež nimi nemožno preukázať, že tieto vynaložené finančné náklady priamo súvisia s pohrebom zosnulého a nie inej osoby, a teda zo strany žalobkyne nebol žiadnym spôsobom preukázaný vznik škody v tvrdenej výške. V zmysle ustanovenia § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 v spojitosti s ustanovením § 101 zákona č. 461/2003 Z.z. sa za náklady spojené s pohrebom považujú najmä za náklady účtované pohrebnou službou, ktorá poskytla služby spojené so zabezpečením pohrebu, náklady na spolopnienie, ak nie sú súčasťou nákladov účtovaných pohrebnou službou, cintorínske poplatky, náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej tabule, náklady na úpravu hrobu. Celková suma náhrady týchto nákladov je najviac 2.324,40 eur. Zároveň je ešte potrebné odpočítať od tejto sumy tzv. pohrebné, ktoré žalobca dostal podľa predpisov o nemocenskom poistení. Taktiež v zmysle ustanovenia § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 sa náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej dosky a na úpravu hrobu uhrádzajú najviac do výšky 663,88 eur. V zmysle podanej žaloby je však tento nárok uplatnený v omnoho vyššej výške asi až vo výške 4.672 eur (nie je z priložených listín zrejmé, nakoľko sú nečitateľné), teda v časti, ktorej táto časť uplatnených nákladov prevyšuje sumu 663,88 eur je tento nárok uplatnený neoprávnené a nemožno ho priznať. Zároveň uvádza, že zaplatenie predmetnej sumy 3.672 eur nebolo preukázané, nakoľko nie je zrejmé, že táto suma bola zaplatená z účtu žalobkyne.

4.1 Na vyjadrenie žalovanej k žalobe reagovali žalobkyne (resp. v tom čase žalobkyňa v 1. rade) replikou z 08.10.2018, v ktorej zobrala žalobu späť v časti o zaplatenie škody v sume 3.199,42 eur. Následne požaduje primeranú náhradu nákladov spojených s pohrebom manžela v celkovej výške 3.287,08 eur (663,88 eur v zmysle § 2 ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení + 2.623,20 eur v zmysle § 101 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. v platnom znení). Uplatnený nárok o náhradu škody, tento v žalobe jasne definovala ako náklady spojené s pohrebom manžela, na ktorých primeranú náhradu má nárok v zmysle § 449 ods. 2 OZ. Ich bližšia špecifikácia vyplýva z príloh podanej žaloby, pričom nevidí prekážku, pre ktorú by sa k nim nedalo vyjadriť. V žalobe uplatnila celú sumu vynaložených nákladov na pohreb manžela, nakoľko na osobnom stretnutí pred podaním žaloby, ako i v následnej komunikácii, žalovaná prejavovala záujem o ich úhradu, nereagovala až na predžalobnú výzvu zo dňa 07.03.2018. Všetky výdavky spojené s pohrebom manžela zaplatila žalobkyňa, preto logicky disponuje účtovnými dokladmi, ktoré boli predložené v tomto konaní a všetky súviseli s pohrebom manžela. Nakoľko žalovaná vo vyjadrení nerozporovala svoje pochybenie pri poskytnutí zdravotnej starostlivosti, ale spochybňuje len príčinnú súvislosť medzi poskytnutím zdravotnej starostlivosti a smrťou jej manžela, navrhuje v konaní vykonať dôkaz - vypracovanie znaleckého posudku znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia internej medicíny, ktorého úlohou bude zistiť, či v prípade postupu žalovanej lege artis by došlo k úmrtiu jej manžela.

4.2 Dňa 16.10.2020 žalobkyňa v 1. rade predložila súdu aj potvrdenie SLSP a.s. o vlastníctve účtu v banke, z ktorého bola hradená časť pohrebných nákladov.

5.1 Na následné prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právnych zástupcov sporových strán, ktorí sa na pojednávanie dostavili. Dostavili sa aj samotné žalobkyne.

5.2 Právny zástupca žalobkyň na pojednávaní uviedol, že žalobkyne v celom rozsahu zotrvávajú na podanej žalobe aj v zmysle čiastočného späťvzatia žaloby. Pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalovanou otcovi a manželovi žalobkyň bola táto zdravotná starostlivosť poskytnutá non lege artis spôsobom, resp. s priebehom uvádzaným v žalobe. Toto pochybenie skonštatoval Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, na ktorý sa obrátila žalobkyňa v 1. rade po úmrtí jej manžela. V dôsledku nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti zo strany žalovanej bolo zasiahnuté do osobnostných práv žalobkyň, a to do práva na súkromie a na rodinný život. Žalobkyňa v 1. rade žila v dlhoročnom manželstve s jej zosnulým manželom a žalobkyňa v 2. rade, ako jeho dcéra žila s ním v spoločnej domácnosti do jej 24 rokov veku, kedy opustila spoločnú domácnosť a odišla v dôsledku plnenia pracovných povinností do Bratislavy. Vzhľadom na okolnosti ich rodinného života považujú žalobkyne uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za primeraný. Majú za to, že v rámci dokazovania bude preukázaná príčinná súvislosť medzi smrťou ich manžela a otca a nesprávne poskytnutou zdravotnou starostlivosťou zo strany žalovanej. Žalobkyne poukazujú na judikatúru súdov SR, v zmysle ktorej sa nevyžaduje absolútna istota o priamej príčinnej súvislosti medzi nesprávne poskytnutou zdravotnou starostlivosťou a ujmom na strane pacienta. Čo sa týka výšky majetkovej škody na strane žalobkyne v 1. rade túto neskôr v konaní preukáže jednak výsluchom a originálmi listinných dôkazov. Navrhol, aby v rámci dokazovania v prvom rade ustanovil v konaní znalca, ktorý zodpovie, či zdravotná starostlivosť

žalovanej v predmetnom prípade bola poskytnutá lege artis, teda riadne pri súčasnom stave lekárskej vedy a či dôsledkom nesprávneho poskytnutia zdravotnej starostlivosti bolo úmrtie manžela a otca žalobkýň. Navrhol takisto vypočuť obe žalobkyne k otázkam, ktoré sa týkajú ich rodinného života s ich už zosnulým otcom a manželom a žalobkyňu v 1. rade k okolnostiam výšky majetkovej škody.

5.3 Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že žalovaná navrhuje žalobu zamietnuť ako nedôvodnú, nakoľko žalobkyne nepreukázali existenciu príčinnej súvislosti medzi úmrtím ich manžela a otca a poskytnutou zdravotnou starostlivosťou žalovanej. Žalovaná toto svoje tvrdenie podporuje záverom Úradu v oznámení výsledku prešetrenia podnetu z 10.02.2017, a to konkrétne na vetu nachádzajúcu sa na druhej strane tohto oznámenia, v ktorej sa uvádza, že príčinou úmrtia bol atypický priebeh ochorenia, čo súvisí so samotným trvaním ochorenia, ktoré váš otec prečkal doma. Tento úrad má zákonnú kompetenciu posudzovať správnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti a súd v zmysle § 194 CSP musí pri svojom rozhodovaní z takéhoto rozhodnutia vychádzať. Nemal žiadne návrhy na vykonanie dokazovania.

5.4 Žalobkyňa v 1. rade vypovedala na pojednávaní tak, že dňa 10.11.2020 by tomu bolo 30 rokov čo žili spolu v manželstve s jej zomrelým manželom. Žili ako spojené nádoby, dopĺňali sa, vo všetkom si pomáhali a všetko riešili v zásade spolu. Manželstvo bolo harmonické, nemali žiadne problémy, pomáhali napríklad aj susedom ako domoví dôverníci. Robili aj rodinné oslavy a akcie. Majú dcéru, ktorej venovali celý život. Manžel jej venoval všetko, pomáhal jej. Vo vyššom veku, napríklad pri štátniciach s diplomovkou, mal ju rád, mal rád malé deti. Keď zomrel mal 48 rokov, preto bol pre všetkých šok keď zomrel, nielen pre jeho rodinu, ale aj pre kolegov v práci. Pracoval ako štátny zamestnanec. Lúčil sa s nimi tak, že ide na PN-ku. Pochádzal z 5 detí. Bol ochotný každému pomôcť. Keď sa blížil vek manžela 50 rokov, takisto začal šetriť, aby zabezpečili ich dcéru. Spolu chodievali každý rok na dovolenky doma i do zahraničia. Všetky záležitosti vybavovali spolu dohromady, aby sa všetko stíhalo v riadnych termínoch. Nič v zlom by na neho nemohla povedať. Bol láskavý aj k iným ľuďom. Doma napríklad vedel aj navariť a podobne. Mal vzťah aj k záhrade, ktorú si zabezpečili po jej rodičoch. Chceli na dôchodku tráviť čas na vidieku. Manžel bol vo svojej rodine vedený k prácam v záhrade. Keď skončil pracovnú dobu, tak sa venoval týmto prácam. V súčasnosti žalobkyňa v 1. rade inú mužskú známosť nemá, ani nad tým nerozmýšľa, nevie si to ani predstaviť. Čo sa týka jeho ochorenia, tak prvé príznaky sa prejavili v piatok večer s tým, že mal zvýšenú telesnú teplotu. V sobotu večer išiel na záchod a skrúkol, že mal bolesti v bruchu. Hneď išli na pohotovosť, kde službukonajúci lekár, zhodou okolností jeho všeobecný lekár, pán V., ho poslal domov a dodatočne mu predpísal kvapky. Povedal, že ak budú ťažkosti, tak majú prísť do ambulancie k nemu v pondelok. Na pohotovosti, asi okolo dvoch hodín ráno, urobili manželovi RTG snímku. V pondelok mu urobili druhú RTG snímku, s tým, že následne ho poslali na chirurgiu, kde ho vyšetrali cez črevné záležitosti zozadu aj spredu. Následne jej povedali, aby ihneď sadla do auta a letela do Trenčína. Vtedy pochopila, že je zle. Celé doobedie v Trenčíne čakali na vyšetrenie. Trvalo to istú dobu, museli dať prednosť iným, zrejme urgentnejším, pacientom. Znovu bolo urobené RTG vyšetrenie a asi nevedeli čo sa deje, následne bolo urobené SONO vyšetrenie, vtedy pochopili čo sa deje. Následne ho prijali na hospitalizáciu okolo 12,30 hod.. Pýtal sa ho lekár na jeho zdravotný stav, nasadili mu infúzie, nakoľko bol dehydrovaný. To, že žalovaný je zodpovedný za túto nemajetkovú ujmu usudzuje jednak z prešetrenia prípadu Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, takisto zo znaleckého posudku, ktorý bol podaný. Subjektívne si myslí takisto, že išlo o dlhý čas od prijatia manžela po jeho operáciu, pričom aj jeden lekár, ktorého nechce menovať z nemocnice jej pri odovzdávaní záverečnej správy a dokladov z nemocnice povedal, že takéto operácie sa robia včasnejšie. Pred hospitalizáciou manžela telefonicky nekomunikovala s jeho obvodným lekárom pánom V.. Pred hospitalizáciou s ním telefonicky nekomunikoval ani manžel. Počas hospitalizácie mu zavolať pán V. a pýtal sa na jeho stav, ako sa má a ako sa cíti. Čo sa týka rozdielu medzi pôvodne požadovanou sumou náhrady nemajetkovej ujmy pred podaním žaloby vo výške 20.000 eur a v žalobe 25.000 eur, tak túto upravila potom, čo sa z verejných zdrojov, napríklad zo správ, televíznych relácií a pod. dozvedela, že hodnota ľudského života má inú sumu a následne prehodnotila žalovanú sumu. Táto náhrada nemajetkovej ujmy by im mohla pomôcť v ďalšom živote s dcérou. Uvedomuje si, že cena ľudského života je nevyčísliteľná. Čo sa týka zdravotného stavu manžela, tak bral polku pilulky kvôli zvýšenému krvnému tlaku a prekonal v minulosti aj boreliózu. Jeho zdravotný stav mu umožňoval viesť normálny život, prekonával bežné ochorenia. Vážnejšie problémy nemal, mal akurát s dlhším časovým odstupom diagnostikovanú boreliózu, že ju prekonal.

5.5 Žalobkyňa v 2. rade vypovedala na pojednávaní tak, že jej vzťah s otcom bola taký, že bol jej vzorom, nazývala ho otcom s veľkým O. Svojho manžela si predstavovala pri výchove ich detí rovnako, akým, bol aj jej otec. Bol pre ňu búrľavá vŕba a ak porovná oboch rodičov, tak mama bola skôr racionálna, otec s ňou riešil emócie, vzťahy a podobne. Vedel o nej všetko. Boli v intenzívnom dennom kontakte. Aj potom, čo opustila rodičov a bývala mimo domova. Žiadna dialka im ich vzťah nenarušila. Do jej dospelosti aj neskôr ju volal rôznymi detskými menami a prezývkami. Stále ju videl ako svoje dievča. Celkom mal rád deti. Predstavovala si to, keď bude starým otcom jej deťom, teda keď bude mať on vnúčatá. Najviac vystihuje jej vzťah k nemu slovo vzor a búrľavá vŕba. Jeho vzťah k nej bol viac prehĺbený zrejme aj tým, že bola jeho jediným dieťaťom. Je mu za jeho prístup v čase keď žil vďačná, pričom si myslí, že mať takéhoto otca je jedinečnosť. Obaja jej rodičia boli jedineční. Lepších rodičov nemohla mať. Je pre ňu ťažké zmieriť sa s jeho úmrtím, v dôsledku čoho začala mať aj psychické problémy a musela navštíviť psychológa. Tento jej uviedol, že má potlačenú traumu. Má strach napríklad pri šoférovaní o svoj život, pri lietaní a pod. Má strach aj o svojich blízkych, najmä o svoju mamu a to, či sa jej niečo nestane. Snaží sa robiť všetko preto, aby tu mama s ňou bola aspoň ďalších 30 rokov. Otec bol skromný a mal k lekárom dôveru. V spoločnej domácnosti s rodičmi bola do veku 24 rokov. Potom odišla pracovať. V súčasnosti má 29 rokov. V čase, keď začal mať otec problémy, ktoré viedli k jeho smrti, tak doma nebola. O jeho stave sa dozvedela v nedeľu, presný dátum si nepamätá, pričom sa ozval telefonicky práve otec ako sa má ona, a až od neho sa dozvedela, že bol na ošetrovaní na lekárskej pohotovosti. Potom jej volal až z Trenčína, že je v Trenčíne a že má tieto problémy. Mal už chabý hlas a vtedy zistila, že sa deje niečo vážnejšie. Celkovo mal 2 operácie, pričom po každej z nich ho navštívila, keď prišla z Bratislavy. Navýšenie sumy z 15.000 eur na 20.000 eur vysvetľuje tak, že sú jedna rodina. O celej tejto záležitosti sa s mamou rozprávali. Cítila veľkú nespravodlivosť za to, že jeden deň tu otec je a na druhý deň tu už nebol. S mamou pozerali internet a iné verejné zdroje. Chcela to uzavrieť. Celá suma je pre ňu v podstate smiešna. Otca jej nenahradí. Nespravodlivosť, o ktorej hovorila, vníma tak, že to je nespravodlivosť nemocnice. Nedovolila by si bez nejakých podkladov niekoho obviňovať z pochybenia, avšak tento impulz prišiel od odborníkov. Bola to ona, ktorá podala podnet na prešetrenie veci na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a na základe záveru tohto úradu, ktorý je súdu známy, cítila nespravodlivosť, nakoľko konštatoval nesprávny postup nemocnice. Ujmu požaduje ako náhradu za to, že prišla o otca a nemocnica mala vhodne a čo najrýchlejšie zakročiť pri jeho ochorení. Uvedomuje si, že sa nedá dokázať, že by sa život jej otca dal zachrániť aj po včasnej operácii, ale nedá sa dokázať ani opak. Preto to vníma ako niečo nadpozemské, čo sa už nedá dokázať. Vníma to tak, že pochybenie nastalo, čo bolo konštatované odborníkmi. Z jej laického pohľadu, ak by sa prijalo to, že nie je možné preukázať, že aj včasná operácia otca by mu zachránila život, potom všetky takéto medicínske prípady, by viedli k tomu, že zdravotníctvo by bolo nedotknuteľné.

6.1 Po vykonanom dokazovaní, ktoré spočívalo vo vypočúvaní oboch žalobkyň, oboznámení sa s listinnými dôkazmi a v znaleckom skúmaní znaleckým ústavom, a na základe nesporných skutkových okolností, súd zistil tento, pre rozhodnutie o žalobe najmä tento podstatný skutkový stav:

6.2 Z oznámenia výsledku prešetrenia podnetu zo dňa 10.02.2017 vyhotovenom Úradom vyplýva, že dňa 29.05.2016 sa žalobkyňa v 1. rade spolu so zomrelým manželom dostavila na pohotovosť - ambulanciu LSPP v Novom Meste nad Váhom, kde bol tento vyšetrený v čase 01.35 hod. kde uviedol, že dňa 27.05.2016 ho začalo bolieť brucho, dňa 28.05.2016 kosil trávu, cítil sa dobre, ale večer mal krčovitú bolesť celého brucha. Doma udával teplotu 37,7 stupňov. Pri vyšetrení na LSPP brucho zaplynené, zle priehmatné, oslabená peristaltika, teplota 36,2 stupňov a v dôsledku toho a pre možný ileózný stav bol poslaný na RTG vyšetrenie brucha, kde však neboli prítomné znaky charakteristické pre ileózný stav. Žiadna známka v objektívnom náleze nenasvedčovala na akútnu brušnú príhodu, ileózný stav nebol potvrdený a diagnóza na brušnú koliku bola správne stanovená. Dostal v tom čase adekvátnu liečbu a bolo mu odporučené, aby sa pri pretrvávajúcej ťažkosti hlásil na chirurgickej ambulancii. Dňa 30.05.2016 sa zomrelý dostavil na ďalšie vyšetrenie do ambulancie všeobecného lekára, MUDr. V. v čase 07.37 hod. a uviedol, že efekt liečby bol len čiastočný, stolicu mal 2x, vetry neodchádzali, zvracal 1x, horúčku nemal, ale sa potil. Stav manžela bol uzavretý ako ileózný stav a akútne bol odoslaný na chirurgickú ambulanciu v Novom Meste nad Váhom a cestou na RTG hrudníka a brucha. Po vyšetrení v chirurgickej ambulancii v Novom Meste nad Váhom bol manžel pre ileózný stav odoslaný na hospitalizáciu na Chirurgickú kliniku u žalovanej. Tu bol prijatý dňa 30.05.2016 o 11.23 hod. s diagnózou abdominálna kolika v diferenciálnej diagnostike. Po prvotnom vyšetrení nebol klinický nález iný, avšak v laboratórnych vyšetreniach boli vysoké ukazovatele zápalu - CRP 289,4 mg/6, leu 28. Po príjme na Chirurgickej klinike žalovanej v čase o 13,00 hod. bolo vykonané sonografické vyšetrenie brucha s nálezom ohraničenej

tekutinovej kolekcie vľavo naliehajúcej na esovitú časť hrubého čreva so zápalovými zmenami priľahlých črevných kľučiek a okolitého tuku. Rádiológ odporučil doplniť CT vyšetrenie. Zo záznamu lekára vykonaného v čase o 16.15 hod. vyplýva nález - výrazná citlivosť v ľavom podbrušku s naznačeným dráždením pobrušnice, následne indikované CT vyšetrenie, ktoré bolo vykonané o 17.00 hod. so záverom: akútne brucho - viacpočetné medzikľučkové tekutinové kolekcie so zápalovými zmenami v stene hrubého čreva /laboratórne vyšetrenie - opätovne vysoké ukazovatele zápalu/. V čase 19.07 hod. bolo realizované interné predoperačné vyšetrenie a bolo konštatované, že laboratórne parametre svedčia pre sepsu a operačný výkon z interného hľadiska možný. So záznamu službukonajúceho lekára z času 20.30 hod. vyplýva, že bola stanovená konzervatívna liečba - nasadená dvojkombinácia antibiotík. Dňa 31.05.2016 v ranných hodinách bol fyzikálny nález zhoršený - hmatný rozsiahly infiltrát v ľavom dolnom brušnom kvadrante, klinicky dráždenie pobrušnice, indikovaný operačný výkon. Operačný zákrok bol realizovaný v čase od 10.20 hod. do 11.35 hod. Bola nájdená gangrenózna perforovaná apendicitída /potvrdené histologickým vyšetrením/, s difúznou hnisavou peritonitídou s abscesmi v dutine brušnej, pokročilými zápalovými zmenami na celom tenkom čreve, slepom čreve a esovitej časti hrubého čreva a konečníku. Realizovaná apendektómia, toaleta brušnej dutiny a drenáž. Vzhľadom na septický stav bol zomrelý preložený na Oddelenie anesteziológie a intenzívnej medicíny u žalovanej a bola odporúčaná laparotómia second look o 48 hodín. Toho dňa v čase o 11.50 hod. bol manžel v bezprostrednom pooperačnom období pre známky rozvoja sepsy s MODS /syndróm multiorgánovej disfunkcie/ s obličkovou nedostatočnosťou prijatý k pooperačnej stabilizácii na Oddelení anesteziológie a intenzívnej medicíny u žalovanej. Tu sa priebežne darilo udržať orgánové funkcie stabilné, avšak v konečnom dôsledku sa nepodarilo zabrániť ich zlyhaniu, napriek podaniu komplexnej intenzívnej terapie, prístrojovej náhrade vitálnych funkcií - dýchania a obličiek, farmakologickej podpory obehu vnútorného prostredia a ovplyvňovania zápalovej odpovede. Dňa 03.06.2016 v čase o 15.45 hod. došlo k úmrtiu pána Mariána Ješka. Úrad následne konštatoval, že sa jednalo o neskoro diagnostikovanú perforovanú apendicitídu. Diagnostický a terapeutický postup neprebíhal štandardne, zdravotná starostlivosť na Chirurgickej klinike žalovanej nebola poskytnutá správne, zomrelý nepodstúpil včas operáciu. Jeho stav indikoval urgentný operačný výkon. Operácia bola uskutočnená až na druhý deň, t.j. o 23 hodín od prijatia, keď sa už nemohol zvrátiť septický šok. Záverom Úrad konštatoval porušenie § 4 ods.3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, žalovanou.

6.3 Zo znaleckého posudku č. 99076/2020 zo dňa 08.09.2020, ktorý bol vypracovaný Znaleckým ústavom forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., bolo zistené, že pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pánovi Bc. V. Q. na Chirurgickej klinike FN Trenčín dňa 30.05.2016 došlo k nesprávnemu postupu v tom, že nebola v deň prijatia indikovaná a vykonaná operačná revízia dutiny brušnej v celkovej anestézii. Po vykonaní objektívneho vyšetrenia prijímajúcim lekárom boli správne vykonané pomocné vyšetrenia a to laboratórne vyšetrenia krvi a zobrazovacie vyšetrenia: RTG a ultrasonografické vyšetrenie brucha ako aj CT vyšetrenie brucha. Podľa dostupnej zdravotnej dokumentácie (najmä dekurzného záznamu zo dňa 30.05.2016 v čase o 20:30 hod) boli tieto nálezy vidované službukonajúcim lekárom - chirurgom MUDr. Q. V.. Výsledky predmetných vyšetrení ako aj objektívny nález na bruchu predstavovali indikáciu k akútnej operácii (interval vykonania do 6 hodín), či dokonca operácii z vitálnej indikácie (okamžitá, život zachraňujúca operácia). Difúzna citlivosť brucha zistená pri prijatí spolu s vysokými hodnotami zápalových parametrov (leukocyty, CRP a prokalcitonin) a záver CT vyšetrenia - tekutinové kolekcie v dutine brušnej, hoci bez nálezu pneumoperitonea (nahromadenie voľného vzduchu v dutine brušnej), svedčali pre náhlu príhodu brušnú zápalového, resp. perforačného typu, napr. perforovanú divertikulitídu či apendicitídu. Teoreticky bolo možné v danom čase uvažovať aj o kolitíde (nešpecifický zápal čreva) so sprievodnými opúzdrenými tekutinovými kolekciami, čo však vzhľadom na celkový stav a anamnézu pacienta tiež predstavovalo indikáciu k operácii. Samotný operačný výkon, realizovaný dňa 31.05.2016, ako aj pooperačná zdravotná starostlivosť do 03.06.2016, boli správnymi postupmi v poskytovaní zdravotnej starostlivosti.

6.4 Ďalej bolo zo uvedeného znaleckého posudku zistené, že znalecký ústav analyzoval hypotetickú situáciu, pri ktorej by bol vykonaný operačný zákrok u pána Bc. Q. aj skôr ako dňa 31.05.2016, a to napr. dňa 30.05.2016 okolo 20:00 hod. Je možné uviesť, že z technického hľadiska by išlo o operáciu rovnakého charakteru ako bola vykonaná dňa 31.05.2016, s tým, že by v dutine brušnej mohlo byť hypoteticky prítomné menšie množstvo hnisu a ischemické zmeny v stene čriev mohli byť menšieho rozsahu. Znalecký ústav však nedokáže nijakým spôsobom určiť, do akej miery by aj pri vykonaní operačného zákroku dňa 30.05.2016 večer bola pozitívne ovplyvnená percentuálna prognóza prežitia

pacienta, nakoľko išlo o nález vnútrobrušnej infekcie, ktorý sa veľmi pravdepodobne rozvíjal niekoľko dní. Neexistuje žiadny medicínsky parameter, ktorým by bolo možné definovať, či išlo v čase zistenia diagnózy u pacienta o reverzibilný stav sepsy, t.j. taký, ktorý by bolo možné zvrátiť vykonaním operácie, alebo ireverzibilný stav, t.j. situáciu už liečbou nezvratnú. Nie je teda možné vôbec potvrdiť, že ak by aj bol pán Bc. Q. operovaný napr. dňa 30.05.2016 okolo 20:00 hod., tak by bolo možné s istotou predísť jeho smrti.

6.5 Zomrelý manžel a otec žalobkyň bol dňa 08.06.2016 pochovaný, pričom náklady jeho pohrebu hradila žalobkyňa v 1. rade. Pohrebničníctve C. služby mesta Nové Mesto nad Váhom zaplatila dňa 07.06.2016 sumu 629,56 eur za pietny akt (152,69 eur), za zhotovenie parte (6,30 eur), za vystavenie parte (6,74 eur), za pochovanie do hrobky (33,19 eur), za rakvu (247,50 eur), za tylovú prikrývku (9 eur), za šerpu (1,35 eur), za krížik (6,98 eur), za hygienický vak (7,50 eur), za obliekanie (14,94 eur), za prevoz zosnulého (31,80 eur) a za výkon vozidla na mieste mimo pietneho aktu (6,64 eur). Na kar pre 80 ľudí vynaložila žalobkyňa v 1. rade sumu 677,35 eur, pričom tieto náklady pozostávali z úhrady nápojov, pohostenia a výzdoby (č.l. 16 spisu). Za tri smútočné vence vynaložila žalobkyňa v 1. rade sumu 180 eur. Za grafické práce vynaložila žalobkyňa v 1. rade sumu 3,77 eur (č.l. 16 rubová strana). Za prepožičanie pohrebného miesta č. 533 od prenajímateľa: mesto Nové Mesto nad Váhom, zaplatila sumu 39,82 eur. Za zriadenie pomníka a náhrobnej dosky zaplatila žalobkyňa v 1. rade obchodnej spoločnosti DVONA, s.r.o. sumu 4.956 eur (vrátane zálohy 1.000 eur a sumy 284 eur). Spolu ide o sumu 6.486,50 eur.

6.6 Z výpovedí žalobkyň vyplýva, že zomrelý mal s nimi ako s manželkou a dcérou vrúcny a plnohodnotný vzťah, bez zistenia negatívnych skutočností. Bol zdravý, zamestnaný, vitálny a pozitívny človek. Žalobkyňa je po smrti jej manžela bez iného partnera.

7.1 Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

7.2 Podľa § 13 ods.1 až ods.3 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

7.3 Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

7.4 Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

7.5 Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

7.6 Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

7.7 Podľa § 449 ods.2 Občianskeho zákonníka pri usmrtení sa uhradzujú aj primerané náklady spojené s pohrebom, pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytnutým podľa predpisov o nemocenskom poistení.

7.8 Podľa § 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1993 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, primerané náklady spojené s pohrebom sa určujú podľa pracovnoprávných predpisov upravujúcich zodpovednosť za škodu pri pracovných úrazoch a chorobách z povolania. Náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej dosky a na úpravu hrobu sa uhrádzajú do výšky 663,88 eura.

7.9 Podľa § 101 ods.2, ods.3 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení za náklady spojené s pohrebom sa podľa tohto zákona považujú najmä a) náklady účtované pohrebnou službou, ktorá poskytla služby spojené so zabezpečením pohrebu, b) náklady na spololnenie, ak nie sú súčasťou nákladov účtovaných pohrebnou službou, c) cintorínske poplatky, d) náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej tabule, e) náklady na úpravu hrobu. Suma náhrady nákladov uvedených v odseku 2 je najviac 2 324,40 eura.

7.10 Podľa § 4 ods.3 zák.č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „zákon o zdravotnej starostlivosti“ poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

8. V prvom rade súd uvádza, že výrokom I. tohto rozsudku podľa § 145 ods.2 Civilného sporového poriadku rozhodol o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 3.199,42 eur, pretože žalobkyňa v 1. rade vzala žalobu v tejto časti späť a žalovaná udelila súhlas s týmto čiastočným späťvzatím žaloby. V zmysle uvedeného ustanovenia Civilného sporového poriadku rozhoduje súd o čiastočnom späťvzati žaloby v rozhodnutí vo veci samej. Táto časť žalovanej sumy predstavovala časť uplatnenej náhrady majetkovej škody.

9. K základu žaloby:

9.1 Zhrnúc obsah žaloby je zrejmé, že žalobkyne sa v tomto spore domáhajú ochrany svojej osobnosti, a to pred neoprávneným zásahom do ich práva na rodinný život a práva na rešpektovania ich súkromia v dôsledku úmrtia ich manžela a otca. Okrem toho sa žalobkyňa v 1. rade domáha aj náhrady majetkovej škody, ktorá jej vznikla v súvislosti s pochovaním jej zosnulého manžela. Neoprávnený zásah žalovanej do ich osobnostných práv mal byť uskutočnený tým, že žalovaná porušila právnu povinnosť pri poskytnutí riadnej zdravotnej starostlivosti Mariánovi Ješkovi podľa § 4 ods.3 zákona o zdravotnej starostlivosti. Ochrana pred neoprávneným zásahom do ich osobnostných práv im má byť poskytnutá tým, že sa odstránia následky neoprávneného zásahu do týchto práv tak, že im žalovaná poskytne náhradu nemajetkovej ujmy vo forme peňažného plnenia vo výške 25.000 eur vo vzťahu k žalobkyni v 1. rade. rade a vo výške 20.000 eur vo vzťahu k žalobkyni v 2. rade.

9.2 Vo všeobecnosti každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, medzi inými aj na ochranu pred neoprávneným zásahom do jej práva na súkromie, ktoré zahŕňa aj právo na nerušený rodinný život. Toto právo je nescudziteľné a neprevoditeľné. Ide o absolútne právo, ktoré pôsobí proti každému a naopak, každý musí toto právo rešpektovať. Obsahom tohto práva je zákaz akéhokoľvek neoprávneného zásahu, ktorý by bol spôsobilý vyvolať porušenie alebo ohrozenie tohto práva. Ak takýto prípad nastane a trvá, je fyzická osoba oprávnená domáhať sa na súde, aby sa upustilo od tohto zásahu. Ak už zásah netrvá, má právo domáhať sa, aby sa odstránili následky tohto zásahu, a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie alebo v odôvodnených prípadoch aj náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch. Ochrana osobnosti zakotvujú jednak viaceré zákony, ale aj právne predpisy vyššej právnej sily, ako napríklad Ústava Slovenskej republiky, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd. Právo na súkromie, ako jedno z nich, patrí k významným právnym, ale nielen právnym hodnotám. Má vplyv na plnohodnotný život fyzickej osoby. Táto hodnota je nehmotná a z jej podstaty (okrem iného aj z vysokej miery subjektivity) vyplýva, že je objektívne ťažko vyčísliteľná. Mnohokrát je súkromie fyzickej osoby vzácnejšie ako jej hmotné zabezpečenie. K chápaniu pojmu právo na súkromie, ako všeobecnému právnemu pojmu, súd poukazuje napríklad na nález Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 1586/09, v ktorom uvedený ústavný súd bližšie definoval čo je potrebné rozumieť právom na rešpektovanie súkromia. Toto právo v sebe zahŕňa garanciu sebaurčenia v zmysle rozhodovania o sebe samom, vrátane usporiadania vlastného života (aktívna zložka osobného sebaurčenia), a takisto vnútornú potrebu sociálneho kontaktu a sociálneho začlenenia, ako imanentnej súčasti ľudskosti (pasívna zložka osobného sebaurčenia). Ústavný súd Slovenskej republiky sa v Náleze z 4. decembra 2007 sp. zn. I. ÚS 12/01 vyslovil, že v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva treba konštatovať, že rešpektovanie súkromnej sféry života musí zahŕňať aj právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s inými ľudskými bytosťami, pričom súčasťou práva na súkromie je tiež rodinný život zahrňujúci i vzťahy medzi blízkymi príbuznými. Vo vzájomnej spojitosti tak predmetné práva a princípy garantujú istú "vnútornú sféru", v ktorej môže jednotlivec žiť podľa vlastných predstáv a vylúčiť

z nej "vonkajší svet", a sféru, v ktorej sa môže jednotlivec slobodne rozvíjať, realizovať svoju osobnosť a vstupovať do vzťahov, ako aj rozvíjať vzťahy s inými osobami. Právo na súkromie a na ochranu súkromného života v spojení s princípom slobody, tak v tom najzákladnejšom vymedzení, opierajúc sa aj o základné právo na ľudskú dôstojnosť, garantuje jednotlivcovi možnosť autonómneho sebaurčenia.

9.3 Ďalej platí, že ustanovenie § 13 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 11 Občianskeho zákonníka uvádza spôsoby, ktoré môže zvoliť zasiahnutá fyzická osoba pri ochrane svojich práv. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka má ten, do osobnostných práv ktorého bolo zasiahnuté, právo domáhať sa primeraného zadosťučinenia. Primeranosť znamená, že zadosťučinenie má zodpovedať podstate zásahu, zasiahnutej osobnostnej sfére a tiež okolnostiam a dôsledkom zásahu. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce takéto zadosťučinenie najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Nemajetkovou ujmovou v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je ujma v nemajetkovej sfére fyzickej osoby, ktorá sa bezprostredne nepremiata do fyzickej integrity ani do majetkovej sféry fyzickej osoby. Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je dosiahnuť vyváženosť medzi ujmovou na hodnotách ľudskej dôstojnosti a jej konkrétnym finančným vyjadrením. Cieľom je zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu a poskytnúť čo najúplnejšiu a najúčinnjšiu občianskoprávnou ochranu osobnosti fyzickej osoby. Na určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súdom neustanovuje Občiansky zákonník žiadne medze. Pre jej určenie však zákon zakotvuje taxatívne dve kritéria: závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a široko chápané okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Druhé kritérium je stanovené zámerne veľmi všeobecne, aby bolo možné pri určení konkrétnej výšky peňažného zadosťučinenia v rámci voľnej úvahy súdu a v súlade s princípom spravodlivosti pružne prihliadnuť na najrôznejšie okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Maximálna výška peňažného zadosťučinenia, ktorú môže súd priznať, je v zásade ohraničená výškou žalobcom požadovaného peňažného zadosťučinenia, ktorá musí byť zrejma zo žalobného návrhu. Zodpovednosť za zásah do osobnostných práv je objektívnou zodpovednosťou. Neprihliada sa na zavinenie. Ak bol neoprávnený zásah spôsobený niekým iným, kto bol použitý právnickou osobou k realizácii činnosti právnickej osoby, pričíta sa zodpovednosť za tento zásah právnickej osobe. Uvedené vyplýva z pomerne ustálenej judikatúry všeobecných súdov a Ústavného súdu Slovenskej republiky.

9.4 Ako je uvedené vyššie, pre vznik práva domáhať sa ochrany osobnosti voči komukoľvek, je nevyhnutný zásah, pričom tento zásah musí byť neoprávnený, teda protiprávny. Súd sa preto v prvom rade zaoberal tým, či došlo zo strany žalovanej k porušeniu zákona o zdravotnej starostlivosti, teda k neoprávnenému zásahu. Na základe odborného šetrenia Úradom a následne vypracovaného Oznámenia výsledku prešetrenia podnetu z 10.02.2017 a na základe Znaleckého posudku č. 99076/2020, podaného v konaní znaleckým ústavom, súd konštatuje, že k uvedenému neoprávnenému zásahu došlo. Prítom zásah do práva žalobkyň na súkromie, resp. na nerušený rodinný život, vzhľadom na úmrtie ich manžela a otca je do budúca absolútny.

9.5 Oznámenie výsledku prešetrenia podnetu Úradom a podaný znalecký posudok neboli žalovanou ničím relevantným spochybnené, a preto súd nemal pochybnosti o ich správnosti. Podstata obrany žalovanej spočívala v argumentácii, že žalobkyne nepreukázali existenciu príčinnej súvislosti (kauzálneho nexusu) medzi úmrtím ich manžela a otca a poskytnutou zdravotnou starostlivosťou žalovanej. Nie je možné definovať, či by skoršou operáciou došlo k reverzibilnému stavu. Samotná nečasná operácia nebola v príčinnej súvislosti so smrťou poškodeného. K uvedenej obrane žalovanej súd uvádza, že aj keď je skutočne pravdou, že táto okolnosť (existencia bezprostrednej a priamej príčinnej súvislosti medzi úmrtím zomrelého a nečasnou operáciou) nebola preukázaná, súd z tejto skutočnosti neurobil taký záver, že žalovaná nie je zodpovedná za smrť zomrelého. Totiž k porušeniu ustanovenia § 4 ods.3 zákona o zdravotnej starostlivosti preukázateľne došlo. Žalovaná ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti je podľa tejto zákonnej normy povinná poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Tá je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy. Znalecký ústav (a v tomto zmysle aj Úrad) konštatoval, že pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pánovi Bc. V. Q. na Chirurgickej klinike FN Trenčín dňa 30.05.2016 došlo k nesprávnemu postupu v tom, že nebola v deň prijatia indikovaná a vykonaná operačná revízia dutiny brušnej v celkovej anestézii. Výsledky predmetných vyšetrení ako aj

objektívny nález na bruchu predstavovali indikáciu k akútnej operácii (interval vykonania do 6 hodín), či dokonca k život zachraňujúcej operácii.

9.6 Žalobkyne následne skutočne nepreukázali (vzhľadom na bod 2 záveru znaleckého ústavu v znaleckom posudku), že by včasná operácia zomrelému život zachránila, avšak súd pre vyhoviecie žalobe, preukázanie tejto skutočnosti od žalobkýň nevyžaduje. Naopak pre úspech žalovanej bolo potrebné, aby ona preukázala, že by tomu tak nebolo. Teda žalovaná v tomto smere neuniesla dôkazné bremeno, ktoré zaťažovalo ju, a nie žalobkyne. Súd pre prijatie tohto záveru odkazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 716/2016 z 24.10.2017 (na ktorý poukazuje aj právny zástupca žalobkýň), s ktorým sa plne stotožňuje. Tento judikát ústavného súdu sa stal odbornej verejnosti pomerne známym a má aj zásadný význam pre tzv. medicínske spory. Podľa tam uvedeného právneho názoru ústavného súdu: „Požiadavka jednoznačného preukázania príčinnej súvislosti bez možnosti pripustenia určitej rozumnej miery neistoty osobitne v sporoch, ktoré majú svoj pôvod vo vzťahoch lekár (zdravotnícke zariadenie) a pacient (klient), je v štandardnom type dôkazného sylogizmu neprimeraná, pretože narúša spravodlivú rovnováhu medzi dotknutými stranami tým, že nereflektuje objektívne limity súvisiace s následným poznávaním minulých javov, zvlášť príčinnej súvislosti, a proporcionálne nevyvažuje vzájomné asymetrické postavenie týchto subjektov, v ktorom má „navrch“ zdravotnícke zariadenie, keďže na žalobcu (poškodeného) ako slabšiu stranu v ich vzájomnom vzťahu kladie neúmerné nároky, čím mu v súdnom konaní fakticky znemožňuje dosiahnutie ich uspokojenia, v dôsledku čoho porušuje aj jeden z aspektov práva na spravodlivé súdne konanie, ktorým je rovnosť jeho strán. Právo na rovnosť účastníkov konania vyžaduje, aby dôkazné bremeno kladené na jedného účastníka konania nebolo neprimerané, čo vychádza zo všeobecnej požiadavky na dosiahnutie spravodlivej rovnováhy medzi stranami sporu.“ S uvedeným právnym názorom sa stotožnil vo svojej rozhodovacej činnosti už napríklad aj Krajský súd v Trenčíne v uznesení sp.zn. 4Co/195/2018 z 15.08.2019.

9.7 Záver plynúci z uvedeného rozhodnutia ústavného súdu je použiteľný aj na prejednávany prípad. Aj znalecký ústav konštatoval, že: „Neexistuje žiadny medicínsky parameter, ktorým by bolo možné definovať, či išlo v čase zistenia diagnózy u pacienta o reverzibilný stav sepsy, t.j. taký, ktorý by bolo možné zvrátiť vykonaním operácie, alebo ireverzibilný stav, t.j. situáciu už liečbou nezvratnú. Nie je teda možné vôbec potvrdiť, že ak by aj bol pán Bc. Q. operovaný napr. dňa 30.05.2016 okolo 20:00 hod., tak by bolo možné s istotou predísť jeho smrti.“ Nie je teda objektívne v možnostiach žalobkýň preukázať to, na čo sa odvoláva žalovaná v rámci svojej obrany. Súd v tejto súvislosti uvádza, že ak by sa operáciou nedal zvrátiť zlý zdravotný stav zomrelého, vyvstáva logická otázka, prečo potom žalovaná vykonala operáciu pacienta nasledujúceho dňa 31.05.2020?

9.8 Ak žalovaná poukazovala na rozhodnutie ÚS ČR sp.zn. I. ÚS 1919/2008 z 12.08.2008, súd sa s ním oboznámil a konštatuje, že mu nie je zrejмый zmysel poukázania žalovanej na tento judikát v rámci jej obrany. V prvom rade je potrebné uviesť, že merítom veci v tam prejednanom prípade bolo rozhodovanie o trovách konania. V druhom rade to bol práve ÚS ČR, ktorý vyslovil svoj právny názor (v tom čase sa jednalo o záver, ktorý až neskôr judikoval ÚS SR), že: „Závery nachádzajúceho súdu strán "stoppercentného" preukázania objektívnej príčinnej súvislosti sa javí Ústavnému súdu ako nereálne, alebo nedosiahnuteľné a neudržateľné. Určovať v lekárskejších postupoch jednoduchý vzťah príčiny a následku je samo osebe veľmi obtiažne. Podstatou lekárstva je vlastne vstupovať do celého reťazca príčin a následkov, do procesov, ktoré prebiehajú v ľudskom tele, a vonkajším zásahom tieto procesy ovplyvňovať, meniť ich smer, pôsobenie atď. Zásah lekára tak vlastne sám o sebe mení "prirodzený beh vecí" v ľudskom tele, zasahuje do komplexných vzťahov príčin a následkov. I v prípade aktívneho jednania lekára, ktorý zvolí určitý liečebný postup, je veľmi obtiažne, ba vylúčené stanoviť, či tento postup bol nad všetku rozumnú pochybnosť jedinou možnou príčinou škodlivého stavu, ktorý nastal. O to obtiažnejšie je to v prípade opomenutia, kedy lekár nezvolí postup, ktorý na základe súčasných a dostupných znalostí lekárstva zvoliť mohol a mal. Preukázať, že práve a iba toto opomenutie tvorí so škodlivým následkom ničím nenarušený vzťah, je v podstate nemožné. V dôsledku toho je výrazne oslabené postavenie poškodeného.“ Následne ÚS ČR apeloval na všeobecné súdy, aby požiadavku „stoppercentného“ preukázovania príčinnej súvislosti prehodnotili a prijali adekvátnejší a realickejší výklad „spôsobenia škody“, ktorý by vyrovnával slabšie postavenie poškodených. S poukazom na poistenie zdravotníckych zariadení zmena poňatia zodpovednosti finančne neohrozí systém poskytovania zdravotnej starostlivosti, práve naopak povedie k ďalšiemu

skvalitňovaniu zdravotnej starostlivosti. Tento právny názor tak plne podporuje procesný útok žalobkyň a takisto aj záver konajúceho súdu.

9.9 Preto je podľa názoru súdu žaloba, čo do jej základu, dôvodná. Otázkou je následne to, či požadovaná výška nemajetkovej ujmy je uplatnená dôvodne a žalovaná je povinná na jej zaplatenie. Rovnako tak to platí aj o uplatnenej náhrade majetkovej škody žalobkyňou v 1. rade.

10. K dôvodnosti uplatneného práva na náhradu nemajetkovej ujmy:

10.1 Podľa § 13 ods.3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady nemajetkovej ujmy určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

10.2 Ako vyplýva z odôvodnenia tohto rozsudku v dôsledku neoprávneného zásahu žalovanej prišiel o život otec, resp. manžel žalobkyň. Tým bola podľa názoru súdu zasiahnuté do ich práva na súkromie, resp. práva na nerušený rodinný život. Preto súd konštatuje, že žalobkyne sú oprávnené požadovať od žalovanej aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá je sekundárnou (teda následnou) formou satisfakcie pred neoprávneným zásahom do ich osobnostných práv. Podľa názoru súdu by morálne (nepeňažné) zadosťučinenie nebolo s prihliadnutím na následky zásahu dostatočné. Záveru o primeranosti náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v prípadoch, kedy dôjde k neoprávnenému zásahu do súkromia žalobcov v dôsledku straty jedného člena ich rodiny, je aprobovaný v judikatúre všeobecných súdov SR.

10.3 V tejto otázke sa opakovanie vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, napr. v rozsudku zo 17. februára 2011 sp.zn. 5Cdo/265/2009 kde uviedol, že „ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, resp. práva na rodinný život môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni napĺňať jeho citové potreby, t.j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) sféra. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostávajúca osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločensťva (vzťahu) s blízkou osobou“. Na inom mieste odôvodnenia tohto rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že „zásah do emocionálnej sféry fyzickej osoby, spôsobený protiprávnym konaním tretej osoby, následkom ktorého je úmrtie blízkej osoby, zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti“. Vyššie uvedené rozhodnutia potvrdzujú, že v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa uplatňuje ako stabilný názor, že súčasťou práva na ochranu súkromia chráneného ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, je aj rodinný život spočívajúci v udržiavaní a rozvíjaní vzájomných citových, morálnych a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami, a konanie, ktoré spôsobilo násilné pretrhnutie týchto väzieb stratou člena rodiny, je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny.

11. K výške žalovanej náhrady za nemajetkovú ujmu:

11.1 Ako je uvedené vyššie, výšku náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods.3 Občianskeho zákonníka určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Určenie výšky peňažnej náhrady je však nakoniec výsledkom voľnej úvahy súdu. Súd teda prihliadol na obe rozhodujúce okolnosti. Zároveň by určenie jej výšky malo zodpovedať požiadavke nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie, a aby bol dosiahnutý účel kompenzácie, aby sa poškodení mohli naďalej kvalifikovať ako obeť porušenia Dohovoru o ľudských právach. Na druhej strane nesmie pôsobiť na škodcu likvidačne. Rozhodujúcim je preto zvažovanie individuálnych okolností prípadu. Výška náhrady nemajetkovej ujmy takisto musí zodpovedať všeobecnej predstave o (materiálnej, nie formálnej) spravodlivosti. Judikatúra súdov v oblasti ochrany osobnosti sa zhoduje na primárnom význame vyrovnávacieho charakteru náhrady nemajetkovej ujmy, resp. zmiernení nepriaznivého následku neoprávneného zásahu (keďže nemajetková ujma vzniknutá porušením osobnostných práv sa vo všeobecnom slova zmysle ani nedá odškodniť a rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy nemožno exaktne kvantifikovať a vyčíslit). V zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva pokiaľ má náprava kompenzačný charakter, jej

výška nemusí byť rovnaká, akú by priznal v porovnateľných prípadoch súd, nesmie však byť zjavne neprimeraná okolnostiam prípadu, pričom pri posudzovaní tejto primeranosti je potrebné zohľadňovať aj životnú úroveň v danej krajine a tiež to, či priznaná suma nevybočuje z právnej tradície v danej krajine, aj to, ako rýchlo sa jej sťažovateľ domohol. Pri stanovení výšky čiastky relutárnej náhrady je nutné použiť princíp proporcionality tiež spôsobom, že všeobecné súdy porovnávajú čiastky tejto náhrady prisúdené v iných prípadoch.

11.2 Závažnosť vzniknutej ujmy je v prejednávacom prípade charakterizovaná tým, že žalobkyňa v 1. rade už nikdy nebude môcť žiť život manželky zomrelého a žalobkyňa v 2. rade stratila svojho otca v jeho veku 48 rokov. Ide nepochybne o závažnú ujmu, čo si nevyžaduje ďalšie bližšie odôvodnenie. Je potrebné takisto doplniť, že so zomrelým mali obe žalobkyne plnohodnotný a vrúcny vzťah, bez negatívnych zistení. Zomrelý bol zdravý, zamestnaný, vitálny a pozitívny človek. Rolu manžela o otca zastával bez negatívnych zistení.

11.3 Okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo sú charakterizované tým, že žalovaná je poskytovateľkou zdravotnej starostlivosti, ktorá prevzala zomrelého za účelom jeho vyliečenia, vyzdravenia, pričom v tomto svojom základnom poslaní a úlohe zlyhala tým, že mu včas neposkytla správnu liečbu. Aj preto existuje potreba kladená väčšej zodpovednosti na žalovanú. Nešlo v danom prípade o spôsobenie smrti napr. pri dopravnej nehode, pracovnom úraze a pod., pri ktorom by súd mohol vziať do úvahy nešťastné okolnosti spôsobenia smrti. Ako vyplýva aj z rozhodnutia ÚS ČR, na ktoré poukazoval právny zástupca žalovanej, aj tento ústavný súd vyjadril názor, že ochrana poškodeného (napr. zľahčovaním dôkazného bremena) povedie k ďalšiemu skvalitňovaniu zdravotnej starostlivosti. Z uvedeného možno dedukovať záver, že poskytovatelia zdravotníckej starostlivosti by mali byť posudzovaní pri ich zlyhaniach prísnejšie. Preto možno uzavrieť, že okolnosti, za ktorých k porušeniu práva, resp. k ujme, došlo, sú takého charakteru, ktoré odôvodňujú priznanie vyššej náhrady nemajetkovej ujmy.

11.4 V prípade oboch žalobkýň je podľa názoru súdu, na základe vyššie uvedených dôvodov, výška uplatnenej nemajetkovej ujmy primeraná (aj s prihliadnutím na výšku priznávaných náhrad v obdobných veciach súdmi v iných prípadoch). V zmysle rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 18C/276/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Co/470/2011 bola rodičom plnoletej dcéry priznaná náhrada 49.790 eur za jej smrť voči správcovi cestnej komunikácie, rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 6C/143/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5Co/264/2017 bola priznaná matke plnoletej dcéry, ktorá zomrel pri dopravnej nehode nemajetková ujma 25.000 eur, rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 17C/22/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 6Co/176/2016 bola priznaná matke, ktorá žila s plnoletým synom v spoločnej domácnosti nemajetková ujma 20.000 eur, rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 5C/38/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 20Co/183/2014 bola rodičom priznaná nemajetková ujma vo výške 15.000 eur a bratovi 5.000 eur, pričom v tejto náhrade bolo zohľadnené už aj spoluzavinenie nebohého, ktorý vedel, že vodič požil návykové látky. Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 37C/178/2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/90/2010 súd priznal rodičom plnoletej dcéry nemajetkovú ujmu každému v sume 15.000 eur. Okresný súd Prievidza rozsudkom sp.zn. 18C/381/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/322/2017 priznal rodičom každému po 15.000 eur a mladšiemu bratovi 10.000 eur, po zomrelosti pri dopravnej nehode, Okresným súdom Považská Bystrica, sp.zn. 6C/51/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 17Co/243/2015 bola priznaná výška nemajetkovej ujmy otcovi a matke po 10.000 eur a plnoletému bratovi 5.000 eur, keď sa jednalo o dopravnú nehodu s následkom smrti nepripútaného spolujazdca. Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 17C/21/2010 zo dňa 07.08.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 25.02.2013 sp.zn. 9Co/423/2012 súd priznal manželovi zomrelej náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 eur a každému z dvoch maloletých detí náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 30.000 eur spôsobenej smrťou manželky a matky. Okresný súd Zvolen v rozsudku sp.zn. 9C/248/2015 zo dňa 14.01.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/119/2019 z 28.11.2019 priznal žalobkyni za smrť jej manžela pri dopravnej nehode, s ktorým žila v manželstve 42 rokov, náhradu nemajetkovej ujmy v sume 25.000 eur.

11.5 Vzhľadom na následky, ktoré sa priznanou náhradou nemajetkovej ujmy odčítajú, nemožno uzavrieť, že požadovaná náhrada je vysoká, resp. čiastočne nedôvodná. Ide o náhradu súvisiacu so stratou života veľmi blízkeho, zdravého človeka v produktívnom veku 48 rokov. Výška požadovanej

a aj súdom priznanej náhrady neprekračuje výšku náhrad, ktoré sú v súdnej praxi priznávané pri odškodňovaní pozostalých za stratu života ich blízkej osoby, resp. za neoprávnený zásah do ich rodinného života a súkromia. Požadovaná náhrada podľa názoru súdu takisto reflektuje aj zdravotný stav a vek Mariána Ješka a rodinný pomer so žalobkyňami. Nakoniec žalovaná v priebehu konania výšku žalovaných náhrad nijak nespochybňovala (spochybňovala dôvodnosť základu žaloby).

11.6 Súd sa takisto pozastavil aj nad tou skutočnosťou, že žalobkyňa v 1. rade si uplatnila vyššiu náhradu ujmy ako žalobkyňa v 2. rade. Takýto prístup je však pochopiteľný, pretože žalobkyňa stratila svojho celoživotného partnera, s ktorým prežila 26 rokov v manželstve a plánovala dožiť svoj život v starobe, pričom žalobkyňa v 2. rade je už dospelou osobou, ktorá si môže v budúcnosti založiť vlastnú rodinu, vydala sa, má manžela, teda jej ujma je z tohto hľadiska relatívne „zmenšená“ oproti žalobkyňi v 1. rade.

11.7 Súd sa takisto zaoberal okolnosťou, že v predsúdnej komunikácii požadovali každá zo žalobkýň od žalovanej o 5.000 eur menej titulom náhrady nemajetkovej ujmy. Je pravdou, že takýto prístup by mohol evokovať, že po nevyhovení predžalobnej výzve žalovanou, by sa jednalo o akési sankcionovanie zo strany žalobkýň, resp. za nárokovanie inej ujmy, akú skutočne žalobkyne pociťujú, avšak pre súd je logickým a postačujúcim vysvetlením argumentácia právneho zástupcu žalobkýň, že im išlo o snahu vyhnúť sa sporu, a teda nastaviť podmienky dohody tak, aby boli pre žalovanú prijateľnejšie.

12. K uplatnenej náhrade majetkovej škody žalobkyňou v 1. rade:

12.1 V dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby (v časti o zaplata 3.199,42 eur) si žalobkyňa v 1. rade uplatnila aj náhradu škody v celkovej výške 3.287,08 eur. Táto pozostáva z náhrady 663,88 eur v zmysle § 2 ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ako maximálne náklady na zriadenie pomníka a na úpravu hrobu. Ďalej z nákladov na kar v sume 677,35 eur, z nákladov na pohreb, ktoré zaplatila pohrebníctvu v sume 629,56 eur, z nákladov na tri smútočné vence v sume 180 eur, z platby za prepožičanie pohrebného miesta v sume 39,82 eur a z nákladov na grafické práce v sume 3,77 eur, podľa § 101 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z..

12.2 Súd mal za preukázané vynaloženie sumy 629,56 eur Pohrebníctvu Technické služby mesta Nové Mesto nad Váhom dňa 07.06.2016 za pietny akt (152,69 eur), za zhotovenie parte (6,30 eur), za vystavenie parte (6,74 eur), za pochovanie do hrobky (33,19 eur), za rakvu (247,50 eur), za tylovú prikrývku (9 eur), za šerpu (1,35 eur), za krížik (6,98 eur), za hygienický vak (7,50 eur), za obliekanie (14,94 eur), za prevoz zosnulého (31,80 eur), za výkon vozidla na mieste mimo pietneho aktu (6,64 eur) a za tri smútočné vence v sume 180 eur, žalobkyňou v 1. rade. Má tak v zmysle § 101 ods. 2 písm.a/ zák. č. 461/2003 Z.z. (náklady účtované pohrebnou službou) právo na ich náhradu voči žalovanej.

12.3 Súd mal za preukázané vynaloženie sumy 4.956 eur (vrátane zálohy 1.000 eur a sumy 284 eur) za zriadenie pomníka a náhrobnej dosky obchodnej spoločnosti DVONA, s.r.o., žalobkyňou v 1. rade. Má tak v zmysle § 101 ods. 2 písm.d/, e/ zák. č. 461/2003 Z.z. v spojení s § 2 ods.2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. právo na ich náhradu voči žalovanej, avšak iba v maximálnej sume 663,88 eur

12.4 Súd mal za preukázané vynaloženie sumy 39,82 eur za prepožičanie pohrebného miesta č. 533 od prenajímateľa: mesto Nové Mesto nad Váhom, žalobkyňou v 1. rade. Má tak v zmysle § 101 ods. 2 písm.c/ zák. č. 461/2003 Z.z. (cintorínske poplatky) právo na ich náhradu voči žalovanej.

12.5 Súd mal za preukázané, že žalobkyňa v 1. rade vynaložila sumu 677,35 eur na kar pre 80 ľudí, pričom tieto náklady pozostávali z úhrady nápojov, pohostenia a výzdoby. Súd však tieto vynaložené náklady nepovažoval za majetkovú škodu, resp. za oprávnené náklady spojené s pohrebom v zmysle § 101 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z.. Pohostenie účastníkov pohrebu nie je podľa jeho názoru možné chápať ako majetkovú škodu, ktorú je možné odškodňovať podľa § 449 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1993 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a § 101 ods.2, ods.3 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. V poslednom z uvádzaných ustanovení je síce uvedený príkladný výpočet nákladov, ktoré sa pri pohrebe nahrádzajú, avšak podľa názoru súdu prípadné náklady na kar, nepredstavujú tieto náklady. Pohostením na kare, ktoré bolo s najväčšou pravdepodobnosťou spotrebované, si pozostalé žalobkyne po Mariánovi Ješkovi sami uctili najbližších účastníkov jeho pohrebu. Pri spotrebovaných potravinách (aj keď na pohrebe zomrelého) podľa názoru súdu nemožno uvažovať o vzniku škody v zmysle § 449 ods.2 Občianskeho

zákonníka. Výšku týchto nákladov právny poriadok neobmedzuje (tak ako je to napríklad v prípade nákladov na zriadenie pomníka a náhrobnej dosky), z čoho takisto možno usudzovať, že náhradu týchto nákladov nemožno od zodpovedného subjektu požadovať.

12.6 Súd takisto zamietol žalobu žalobkyne v 1. rade o náhradu škody za grafické práce v sume 3,77 eur, nakoľko žalobkyňa v 1. rade tieto náklady relevantným spôsobom nešpecifikovala. Súdu nie je zrejmé o aké grafické práce sa malo jednať.

12.7 Na základe vykonaného dokazovania a následného právneho posúdenia súd konštatuje, že žalobkyňa v 1. rade patrí náhrada za ňou vynaložené, preukázané a primerané náklady spojené s pohrebom zomrelého v zmysle § 449 ods.2 Občianskeho zákonníka iba čiastočne, a to vo výške 1.513,26 eur (39,82 + 663,88 + 180 + 629,56). Na ich náhradu je povinná žalovaná v zmysle záverov tohto rozsudku a uvedeného zákonného ustanovenia a § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka.

13. K nevykonaniu časti navrhovaných dôkazov:

13.1 Súd nevykonával žalovanou navrhovaný výsluch svedkov, a to: MUDr. V., MUDr. T., MUDr. R., MUDr. M., MUDr. B. a MUDr. V., ktorí mali podľa žalovanej opísať stav zomrelého, nakoľko ho v súvislosti s jeho ochorením ošetrovali, a to z dvoch dôvodov. Prvým z nich je aplikácia § 153 Civilného sporového poriadku, pretože žalovaná tento návrh, ako prostriedok procesnej obrany, neuplatnila včas, pričom tento návrh na M. svedkov mohla urobiť už skôr (minimálne po podaní znaleckého posudku, resp. už aj na prvom pojednávaní), a zároveň vykonanie výsluchu týchto svedkov by si vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania. Druhým dôvodom je to, že súd mal zodpovedanú otázku nesprávnej poskytnutej zdravotnej starostlivosti žalovanou nikým nespochybneným znaleckým ústavom. Vypočúvanie lekárov, ktorí ošetrovali zomrelého (prítom súd poukazuje aj na časový odstup približne 4 a pol roka od úmrtia zomrelého), by tak bolo nadbytočné, a tým aj nevhodné. Takisto samotný stav zomrelého vyplýva zo zdravotnej dokumentácie, ktorú vedecky analyzoval znalecký ústav pri podávaní znaleckého posudku.

14.1 Podľa § 255 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku súd priznáva strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

14.2 Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14.3 O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa v 1. rade bola neúspešná, resp. vzala späť žalobu, nie pre správanie žalovanej, v časti žalovanej sumy 4.973,24 eur (t.j. rozdiel medzi žalovanou sumou 31.486,50 eur a priznanou sumou 26.513,26 eur), čo je 15,79 % zo žalovanej sumy. Celkový úspech žalobkyne v 1. rade po odrátaní úspechu žalovanej, tak predstavuje 68,42 % (84,21 % - 15,79 %). Celkový úspech žalobkyne v 2. rade bol plný. Preto súd v rámci náhrady trov konania priznal žalobkyne v 1. rade proti žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 68,42 % a žalobkyne v 2. rade v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaná dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.